

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 15. ledna 2025 v trestní věci **obžalovaného jménem J.V., narozený XXXXX**, mechanik, trvale bytem XXXXX, **odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Uherském Hradišti**, proti rozsudku Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 17. 10. 2024, č.j. 13 T 72/2024-239, a v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Kleinové a soudců JUDr. Aleše Dufka a JUDr. Miroslava Nováka rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o uložení trestu odnětí svobody.

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b), odst. 4 trestního řádu se **nově rozhoduje** tak, že podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá** trest odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Milana Hašílková

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J.V. uznán vinným přechinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že

dne 24. 1. 2024 kolem 05.19 hodin v k. ú. obce Kunovice, okr. Uherské Hradiště, Zlínský kraj, na silnici I. třídy č. 50 v km 58,69 se účastnil silničního provozu jako řidič svého osobního motorového vozidla zn. Škoda Superb, r. z. XXXXX, takovým způsobem, že při jízdě ve směru od Kunovic na Brno řádně nesledoval situaci v silničním provozu, když za noční tmy, deště a riziku námrazy na vozovce při průjezdu mírnou pravotočivou zatáčkou započal předjíždět dvě před sebou stejným směrem jedoucí vozidla, aniž měl rozhled k bezpečnému předjetí a zařazení se před tato vozidla, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. b) a § 17 odst. 5 písm. a), b), c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v důsledku čehož se v protisměrné části vozovky čelně střetl s protijedoucím osobním motorovým vozidlem zn. Hyundai i30, r. z. XXXXX, řízeným A.P., nar. XXXXX, která utrpěla mnohočetná poranění, tzv. polytrauma, zejména úplné roztržení skloubení mezi prvním a druhým krčním obratlem s odtržením prodloužené míchy od kmene mozkového a úplné přetržení hrudní části srdečnice, zlomeniny dlouhých kostí končetin, zlomeniny pánve, otevřené sériové zlomeniny žeber s poraněním nitrohrudních orgánů a poranění nitrobršních orgánů, kterým na místě dopravní nehody podlehl.

2. Za tento přechin mu byl obžalovanému soudem I. stupně podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let, když tento trest byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Dále byl obžalovanému podle § 73 odst. 1, 4 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 let.
3. Dále bylo rozsudkem soudu I. stupně rozhodnuto v adhezním řízení tak, že obžalovanému byla stanovena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky částku 7 076 Kč.
4. Obžalovaný si proti tomuto rozsudku odvolání nepodal, avšak rozsudek napadl odvoláním státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Uherském Hradišti, a to do výroku o trestu odnětí svobody v neprospěch obžalovaného. Státní zástupce nesouhlasí s rozsudkem soudu I. stupně s uloženým trestem, resp. se způsobem výkonu tohoto trestu odnětí svobody, který byl obžalovanému podmíněně odložen. Státní zástupce poukazuje na to, že s odkazem na zcela fatální následek jednání obžalovaného prvostupňový soud přecenil prohlášení viny obžalovaného včetně jeho snahy přispět nad rámec náhrady škody, kdy na dobročinné účely poskytl zcela zanedbatelnou částku. Naopak s ohledem na okolnosti případu a způsob jízdy obžalovaného bezprostředně před nehodou, kdy za velmi špatných povětrnostních podmínek, noční tmy, deště a mlhy s velkým rizikem námrazy se zcela nesmyslně rozhodl v nepřehledné zatáčce předjet dokonce dvě před sebou jedoucí vozidla, kdy ani v nejmenším nemohl mít jistotu, že tímto manévrem neohrozí ostatní účastníky silničního provozu, zejména protijedoucí řidiče. Obžalovaný tedy zvolil zcela riskantní manévr, ačkoliv neměl k tomuto jakýkoliv racionální důvod, a to přesto, že za pár set metrů chtěl odbočit vpravo a sjet ze silnice. K těmto okolnostem měl soud přihlídnout při úvahách, zda trest obžalovanému podmíněně odložit či nikoliv, neboť v daném případě se nejednalo o přejetí do protisměru z důvodu náhlé neočekávané dopravní situace, zdravotní indispozice či mikrosnánku obžalovaného, ale jeho vědomé, bezohledné a naprosto riskantní jednání porušující hned několik povinností uložených řidiči, které vyústilo fatálním způsobem, a to smrtí protijedoucí řidičky, která neporušila, byť jedinou povinnost. Státní zástupce má tedy za to, že je třeba na obžalovaného

působit trestem nepodmíněným, spojeným s jeho přímým výkonem ve věznici. Státní zástupce navrhuje, aby Krajský soud v Brně jako soud odvolací napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu ve výroku o trestu zrušil a podle § 259 odst. 3, 4 trestního řádu sám rozhodl ve věci tak, že obžalovanému uloží nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, pro jehož výkon jej zařadí do věznice s ostrahou.

5. Odvolací soud konstatuje, že odvolání státního zástupce bylo podáno včas oprávněnou osobou a obsahovalo veškeré náležitosti odvolání dle ustanovení § 249 odst. 1 trestního řádu. Odvolací soud neshledal důvody pro odmítnutí nebo zamítnutí odvolání ve smyslu § 253 odst. 1, 3 trestního řádu.
6. Krajský soud v Brně jako soud odvolací v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, by odvolací soud přihlédl, jen pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Odvolací soud dospěl přitom k závěru, že řízení před soudem I. stupně nevykazuje žádné podstatné vady, jak má na mysli ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, když byla zachována veškerá ustanovení trestního řádu zabezpečující právo na obhajobu a řádné objasnění věci. Rovněž tak odvolací soud naznal, že postupem nalézacího soudu nedošlo k porušení práva na spravedlivý proces.
7. Vzhledem k tomu, že obžalovaný před soudem I. stupně prohlásil svoji vinu a soud podle § 206c odst. 4 trestního řádu prohlášení viny obžalovaným přijal a státní zástupce s tímto postupem projevil souhlas a přijmout prohlášení viny navrhl, tak odvolací soud přezkoumal pouze výrok o uložení trestu obžalovanému na podkladě odvolání státního zástupce proti výroku o uložení trestu odnětí svobody v neprospěch obžalovaného.
8. Soud I. stupně zcela správně ukládal obžalovanému trest podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku, kde je stanovena sazba trestu odnětí svobody v rozmezí od jednoho roku do šesti let. Soud I. stupně správně přihlédl na straně obžalovaného k polehčujícím okolnostem, kterými je především uznání viny, dosavadní trestní bezúhonnost, a taktéž to, že v evidenční kartě řidiče má pouze jeden záznam z roku 2019. Na druhou stranu však odvolací soud musí poukázat na to, jakým konkrétním způsobem došlo k dopravní nehodě a hlavně to, s jakým následkem. Obžalovaný svým naprosto lehkovážným způsobem jízdy, když zcela z nepochopitelných důvodů začal předjíždět dva automobily současně, a to potmě v brzkých ranních hodinách, navíc za situace, kdy byla mlha, tedy výrazně snížená viditelnost, taktéž byla námraza a tímto svým jednáním způsobil naprosto neodčinitelnou újmu poškozené, kterou při dopravní nehodě usmrtil. Poškozená tomuto jednání nemohla žádným způsobem zabránit a poškozená měla na této autonehodě naprosto nulovou spoluvinu. Odvolací soud tedy konstatuje, že odvolání státního zástupce je zcela důvodné, když trest odnětí svobody, který uložil soud I. stupně obžalovanému, je zcela neadekvátně mírný. Správně státní zástupce poukazuje na zcela fatální následek jednání obžalovaného, když soud I. stupně přecenil prohlášení viny obžalovaného. K tomuto může odvolací soud pouze uvést tolik, že obžalovaný tím, že prohlásil svou vinu, tak nijakým zvláštním způsobem nezjednodušil činnost orgánů činných v trestním řízení, jelikož vina obžalovaného z provedených důkazů založených ve spise byla zcela jednoznačně dána. Prohlášení viny tedy není možné přeceňovat. Taktéž odvolací soud zcela jednoznačně souhlasí s odvoláním státního zástupce v tom, že obžalovaný na dobročinné účely poskytl zcela zanedbatelnou částku, a to 10 000 Kč. Soud I. stupně při ukládání trestu obžalovanému naprosto nedostatečně přihlédl k okolnostem případu a ke způsobu jízdy obžalovaného, kdy za velmi špatných povětrnostních podmínek, tedy v dešti, mlze, za tmy a s velkým rizikem námrazy, se zcela nesmyslně rozhodl předjíždět dokonce dvě před sebou jedoucí vozidla. Obžalovaný nemohl mít jistotu, že tímto jízdním manévrem neohrozí ostatní účastníky silničního provozu a zejména protijedoucí řidiče. Obžalovaný tímto svým riskantním manévrem zmařil život naprosto nevinného člověka a znehodnotil život příbuzným poškozené. Státní zástupce zcela oprávněně poukazuje na to, že v daném případě se nejednalo o přejetí do protisměru

z důvodu náhlé neočekávané dopravní situace, zdravotní indispozice či mikrospánku obžalovaného, ale jednalo se o jeho vědomé, bezohledné a naprosto riskantní jednání porušujících hned několik povinností uložených řidiči podle zákona. Odvolací soud musí taktéž konstatovat, že je naprosto podivné, proč obžalovaný se dopustil takového naprosto riskantního řidičského manévru, proč předjížděl za této situace dvě vozidla jedoucí před ním, když za pár set metrů hodlal odbočit doprava a sjet ze silnice. Za shora uvedené situace tedy odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání státního zástupce je zcela důvodné, když především vzhledem ke způsobu spáchání trestné činnosti obžalovaným tedy k okolnostem případu a fatálnímu následku je třeba, aby obžalovanému uložený trest odnětí svobody byl spojen s přímým výkonem trestu, tedy bez možnosti podmíněného odkladu (§ 81 odst.1 tr. zákoníku). Obžalovaný nesplňuje všechny podmínky uvedené v § 81 odstavec 1) tr. zákoníku k tomu, aby mohl být jeho výkon trestu podmíněně odložen. Osoba a poměr obžalovaného by tyto podmínky splňovala, ovšem okolnosti případu tak jak byly zhodnoceny shora tuto možnost vylučují a je tedy nutno na obžalovaného působit přímým výkonem nepodmíněného trestu. Na druhé straně má odvolací soud za to, že návrh státního zástupce, aby byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců v sazbě od jednoho roku do šesti let by byl pro obžalovaného nepřiměřeně přísným, a to vzhledem k osobě obžalovaného. Jak už bylo řečeno shora, na straně obžalovaného je několik polehčujících okolností jako třeba to, že uhradil peněžní částku na oběti povodní (i když menší 10 000 Kč), dále chtěl s poškozenými uzavřít Dohodu o poskytnutí finanční pomoci (taktéž poměrně menší částka 20 000 Kč). Odvolací soud tedy dospěl k závěru, že obžalovanému je možno uložit trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby, a to v trvání 18 měsíců, avšak s přímým výkonem ve věznici. Odvolací soud tedy vyhověl odvolání státního zástupce a zrušil výrok o trestu odnětí svobody uložený obžalovanému soudem I. stupně a sám odvolací soud podle § 259 odst. 3 písm. a), b), odst. 4 trestního řádu rozhodl o uložení trestu obžalovanému, když tomuto podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku uložil trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců a podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku obžalovaného pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice s ostrahou. Pokud se týká výroku o trestu zákazu činnosti řízení motorových vozidel uložený obžalovanému na dobu šesti let, tak tento zůstává nedotčen, když státní zástupce si podal odvolání pouze do výroku o trestu odnětí svobody, a nikoliv do trestu zákazu činnosti. Taktéž výrok o náhradě škody zůstává tímto rozsudkem nedotčen.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 15. 1. 2025

JUDr. Hana Kleinová v. r.

předsedkyně senátu

Vypracoval:

JUDr. Aleš Dufek v. r.